

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום  
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון מ"א: – יא חשון – יא שבט – יא אייר – יא אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד  
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שא – באיזה כלים מותר לצאת בשבת ואיזה מהם  
אסורים

מז. בגדים השרויים במים אסור לנגבם סמוך לאש. הגה:  
ואסור לטלטלם שמא יבא לידי סחיטה והוא שמקפיד על מימיו  
(מרדכי פרק מצית) ואסור לילך בשבת במקום שיוכל להחליק  
וליפול במים שמא ישרו כליו ויבא לידי סחיטה:

מז. לא ישטח אדם את כליו בשבת אפילו מן הזיעה:

מח. מסתפג אדם באלונטית (פירוש בגד שמסתפגין בו לאחר  
שרוחצין) ומביאה בידו ולא חיישינן שמא יבא לסחוט ולא  
ימסור לבלנים שהם חשודים על הסחיטה:

מט. מותר לרחוץ ידיו בנהר בשבת ובלבד שלא יוציאם עם  
המים שעליהם חוץ לנהר ד' אמות:

נ. יוצאים בפשתן סרוק וצמר מנופץ שבראשי בעלי חטטין  
(פירוש בעלי נגעים) אימתי בזמן שצבען וכרכן או שיצא  
בהם שעה אחת מבעוד יום:

נא. מותר לצאת במצנפת שתולים בצואר למי שיש לו מכה  
בידו או בזרועו וכן בסמרטוטין (פירוש חתיכות בגד בלוי)  
הכרוכים על היד או על האצבע שיש בו מכה:

סימן שב – דיני נקוי וקיפול הבגדים  
בשבת, ובו י"ג סעיפים

א. המנער טלית חדשה שחורה מן הטל שעליה חייב  
שהניעור יפה לה כמו כיבוס והוא שמקפיד עליה שלא  
ללבשו בלא נייעור. הגה: וכל שכן שאסור לנער בגד שנשר  
במים או שירדו עליו גשמים ודוקא בבגד חדש שמקפיד עליו  
(כל זו) יש אומרים דאסור לנער בגד מן האבק שעליו אם  
מקפיד עליו וטוב לחוש לדבריו (רש"י ואלו זרוע) אבל מותר  
להסיר הנוצות מן הבגד בשבת (אלו זרוע) ועיין לקמן סימן  
של"ז:

ב. הלוקט יכולת שעל גבי בגדים כגון אלו היבולות שבכלי  
הצמר הנשארים בהם מן האריגה חייב משום מכה בפטיש  
והוא שיקפיד עליהם אבל אם הסירם דרך עסק פטור:

ג. מקפלים כלים בשבת לצורך שבת ללבשם בו ביום ודוקא  
באדם (אחד) ובחדשים שעדיין לא נתכבסו ולבנים ואין לו  
להחליף ואם חסר אחת מאלו התנאים אסור ויש מי  
שאומר דלקפלו שלא כסדר קיפולו הראשון מותר בכל  
ענין ונראין דבריו:

ד. מכבש (הוא כלי שכובשין בו בגדים אחר הכביסה והם שתי  
לוחות זה על זה והבגדים ביניהם) של בעל הבית מתירין  
אותו ליטול ממנו בגדים לצורך השבת ושל אומן אסור  
מפני שהוא תחוב בחזקה והתרתו דומה לסתירה:

ה. חלוק לאחר כביסה הוא מתקשה ומשפשפים אותו בידים  
לרככו מותר לעשותו בשבת שאינו מתכוין אלא לרככו  
אבל סודר אסור מפני שמתכוין לצחצחו והוי כמלבן.  
הגה: וכובעים ושאר כלי פשתן דינן כסודר (צ"ט יוסף ג"ט ט"ל):

ו. טיט שעל רגלו (או על מנעליו) (צ"ט יוסף ורצונו ירוחם חלק י"ג)  
מקנחו בכותל אבל לא בקרקע דלמא אתי לאשוויי גומות  
ויש מי שאוסר אף בכותל. הגה: ויש מי שמתיר בשניהם  
(הלא"ט) והוא הדין דמותר להסירו במעט (חרס הראוי לטלטל)  
(רצונו ירוחם חלק י"ג):

ז. טיט שעל בגדו משפשפו מבפנים דלא מוכחא מלתא  
לאתחזויי כמלבן אבל לא בחוץ דדמי למלבן ומגררו  
בצפורן ויש מפרשים דהני מילי לה אבל יבש אסור דהוי  
טוחן:

ח. אין מגרדין (בסכין או בצפורן) מנעל בין חדש בין ישן מפני  
שקולף העור והוי ממחק:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה  
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים  
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון מא]